

JAK STWORZYĆ PROFESJONALNĄ GAZETKĘ SZKOLNĄ? ZOSTAŃ MŁODYM DZIENNIKARZEM.

PROJEKT GIMNAZJALNY KLASY 2 D

Realizację projektu rozpoczęliśmy od sondowania uczniów co do potrzeby tworzenia gazety dla gimnazjalistów przez nich samych. Po pozytywnych opiniach i wyrażonej chęci pracy nad tworzeniem gazety rozpoczęliśmy przygotowanie scenariusza kolejnych działań.

Na pierwszym spotkaniu zostaliśmy zapoznani z celami, zakresem tematycznym, sposobami realizacji przedsięwzięcia, zadaniami do wykonania, harmonogramem oraz ocenianiem realizacji projektu.

Ustaliliśmy, że będziemy się spotykać na zajęciach raz w tygodniu, a nasz projekt będzie trwał od października do końca maja. Zajęcia prowadzone były z wykorzystaniem komputerów stacjonarnych, tablicy interaktywnej, projektora, drukarki, aparatu fotograficznego i dyktafonu, dzięki czemu zrozumieliśmy na czym polega przydatność tego sprzętu w codziennej pracy dziennikarza.

Dziś każdy może być dziennikarzem. Jeśli nie profesjonalnym — to amatorskim, publikującym teksty w gazetce szkolnej czy w Internecie, np. na blogu. Możemy zwrócić uwagę innych osób na ważne tematy dotyczące naszej społeczności. Zaangażowanie w jej życie i chęć jej zmieniania na lepsze to elementy postawy każdego dziennikarza obywatelskiego.

„Zadaniem dziennikarza jest służba społeczeństwu i państwu”. Taki zapis znajduje się w ustawie Prawo prasowe, która określa obowiązki i prawa dziennikarzy, redaktorów i wydawców oraz uprawnienia odbiorców, czytelników i osób udzielających informacji.

Do obowiązków dziennikarzy należą według ustawy rzetelność i staranność przy gromadzeniu i rozpowszechnianiu informacji, chronienie informatorów, dbanie o wysoki poziom języka polskiego. Podstawą dziennikarstwa jest odpowiedzialność i przestrzeganie zasad etyki zawodowej. Dziennikarze powinni w swojej pracy kierować się prawdą i zasadą obiektywizmu (m.in. nie wolno manipulować informacjami i wprowadzać w błąd opinii publicznej, należy sprawdzać prawdziwość zdobytych informacji, a relacjonowanie faktów oddzielać od komentarza). Jedną z najważniejszych zasad rzetelnego dziennikarstwa jest ochrona tajemnicy zawodowej, czyli m.in. dbałość o bezpieczeństwo informatorów, którzy anonimowo przekazują mediom poufne informacje.

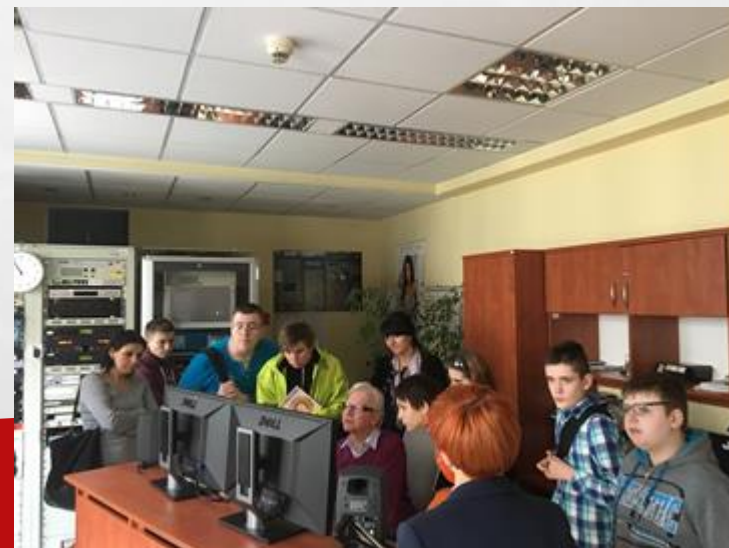

Chcąc poznać pracę profesjonalnych dziennikarzy udaliśmy się na wycieczkę do Radia Katowice. Celem wycieczki było zapoznanie z pracą dziennikarzy radiowych oraz obejrzenie najważniejszych pomieszczeń znajdujących się w radiu.

Po obiedzie oprowadzała nas Pani Gabriela Kaczyńska – dziennikarka Radia Katowice. Na początku zaprezentowała na mapie Polski, gdzie znajdują się nadajniki emitujące program radia oraz w jakich miastach można słyszeć audycję tej rozgłośni.

Następnie przeszliśmy do pomieszczenia zwanego płytoteką, w którym zostały zebrane liczne zbiory utworów muzycznych (około 200 tysięcy), zapisanych w formie analogowej, na płycie CD oraz cyfrowo. Najciekawszym punktem wycieczki było zwiedzanie studia nagrań, gdyż uczestnicy wycieczki mogli być bezpośrednimi obserwatorami audycji nadawanej na żywo. Na korytarzach radia znajdowały się gabloty, w których wyeksponowane były stare odbiorniki radiowe i różne inne przedziwne sprzęty związane z funkcjonowaniem rozgłośni. Właśnie te pomieszczenia wzbudziły największe zainteresowanie wśród uczniów, którzy mogli po raz pierwszy w swoim życiu zobaczyć prawdziwy mikserski stół emisyjny oraz mnóstwo innych urządzeń potrzebnych w pracy realizatorów dźwięków. Zwiedzający byli pełni podziwu dla ludzi, którzy potrafią obsługiwać te setki pokręteł i suwaków.

Następnym punktem wycieczki było zwiedzanie działów redakcyjnych i koordynacji, gdzie dziennikarze i realizatorzy przygotowują audycje oraz ustalają terminy swoich zajęć. Na koniec zobaczyliśmy Studio Koncertowo-Nagraniowe. Kiedy młodzi dziennikarze siedzieli wygodnie w fotelach Sali Koncertowej, Pani Gabriela odpowiadała na ich różne pytania dotyczące pracy dziennikarza. Rozmowę z dziennikarką zamieściliśmy na łamach naszej gazetki.

W trakcie trwania projektu udaliśmy się na wycieczkę do Telewizji Katowice, by z bliska przyjrzeć się, w jaki sposób powstają programy telewizyjne. Przygoda rozpoczęła się od poznania zakamarków współczesnych studiów nagrań. Mogliśmy od kuchni zobaczyć gdzie nagrywa się i montuje programy publicystyczno–naukowe, zwiedzić studio "Aktualności", studio centralne oraz studio teatralne, które jest jednym z największych w Europie. W newsroomie mieliśmy okazję zobaczyć pracę redaktorów. Pan przewodnik TVP zdradził nam sekrety telewizyjnej kuchni i opowiedział o zasadach łączenia się z wozami transmisyjnymi lub gośćmi z innego studia. Poznaliśmy zasady działania kamer i promptera.

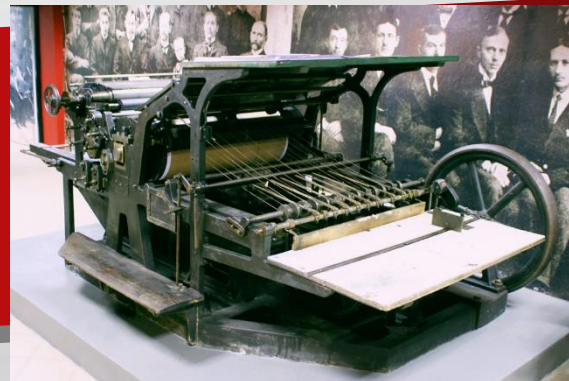
Wysłuchaliśmy krótkiego wykładu na temat akustyki i oświetlenia. Mogliśmy zobaczyć greenbox i bluebox, czyli miejsca do realizacji pogody i efektów specjalnych. Dużą atrakcją okazała się podróż w czasie do początków istnienia telewizji. Obejrzelismy również eksponaty znajdujące się w muzeum telewizji oraz poznaliśmy arkana tradycyjnej sztuki dziennikarskiej. Szczególnie istotna dla nas była możliwość rozmowy z długoletnim dziennikarzem TVP, który odpowiedział na wszystkie nurtujące nas pytania. Wywiad zamieściliśmy w naszej gazetce.

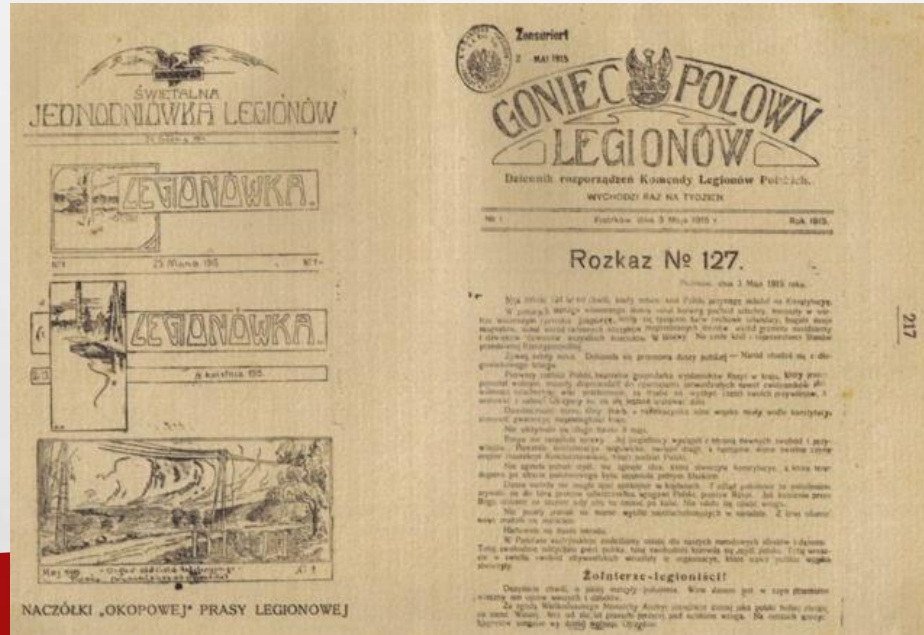
Najważniejsze w naszym projekcie było poznanie tajników tworzenia gazety.

Prasa (łac. presso tłoczyć) – określenie dzienników, czasopism i "środków masowego przekazywania powstałych w wyniku postępu technicznego" o charakterze informacyjnym, wydawanych periodycznie, nie rzadziej niż raz do roku, wyróżniających się stałym tytułem i kolejnym numerem. Określenie "prasa" pochodzi od nazwy maszyny drukarskiej i sposobu powstawania "prasy", który polega na odciskaniu znaków na papierze. Informacja jest podawana za pomocą pisma i obrazu stałego lub, w przypadku mediów elektronicznych, za pomocą dźwięku, wizji lub innej metody przekazywania informacji. Prasa zalicza się do mediów jednokierunkowych, co oznacza pewną pasywność i powoduje brak bezpośredniej reakcji odbiorcy w stronę nadawcy.

Pochodzenie słowa gazeta nie jest do końca jasne. Wywodzi się przypuszczalnie z włoskiego gazzetta – określenia drobnej monety, za którą nabywano dzienniki w XVI-wiecznej Wenecji. Słowo gazza oznacza również srokę, której podobiznę często umieszczano w dziennikach włoskich jako symbol gadatliwości i plotkarstwa. Być może też źródło słów gazety to hebrajskie izgard, tłumaczone jako herold, goniec, zwiastun.

Prasa jest jednym z najstarszych środków masowego przekazu, a jej początkowe fazy stwierdzono jeszcze w II wieku p.n.e w Chinach, czy też w Europie słynne "Acta Diurna Populi Romani" założone przez Juliusza Cezara w 59 p.n.e.. Prawdziwy rozwój prasy datuje się na wiek XVI-XVIII, kiedy to po wynalezieniu druku zaobserwowano dynamiczny rozwój prasy - powstawanie periodyków (1562, Włochy) czy magazynów (1594, Niemcy). Dopiero w XIX wieku prasa zaliczona została oficjalnie do mass mediów.

Aby powstał dobry tekst ważna jest:

- **umiejętność pisania, która może być „wrodzonym” talentem lub rezultatem ćwiczeń i wytrwałej pracy;**
- **umiejętność zdobywania informacji;**
- **umiejętność organizowania pracy;**
- **pasja i ciekawość świata!**

Dziennikarzem się jest a nie bywa!

Źródła informacji:

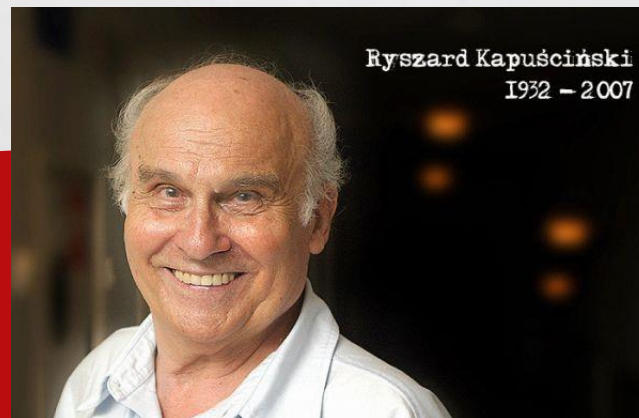
LUDZIE: rzecznicy prasowi, specjaliści, komentatorzy, liderzy opinii publicznej, świadkowie wydarzeń, własne kontakty dziennikarskie, nieoficjalni komentatorzy, rodzina i przyjaciele;

MEDIA: serwisy agencji prasowych, telewizyjnych czy radiowych, Internet – trzeba trzymać rękę na pulsie;

DOKUMENTY: oficjalne dokumenty i opracowania, archiwa, dokumenty historyczne, biuletyny, zaproszenia, materiały z konferencji prasowych, ulotki informacyjne.

Istnieją trzy rodzaje źródeł, z których najważniejszym są ludzie. Drugim są dokumenty, książki i artykuły. Trzecim źródłem jest świat, który nas otacza, w którym jesteśmy zanurzeni – barwy, temperatury, aury, klimaty [...]

- fragment z książki „RYSZARD KAPUŚCIŃSKI AUTOPORTRET REPORTERA”

Nauczyliśmy się, że idąc na umówione spotkanie, konferencję, wydarzenie społeczne, kulturalne czy losowe zawsze musimy być przygotowani (wcześniej gromadzimy i przeglądamy wszelkie publikacje na ten temat).

Planujemy tematykę rozmowy, dokładnie przygotowujemy pytania lecz nigdy nie trzymamy się niewolniczo planu. Pytając musimy być otwarci i redagujemy nowe opinie i informacje, które wnosi rozmowa.

Pytamy krótko i rzeczowo zachowując dystans i kulturę.

Rozmowy nagrywamy, jeśli to możliwe. Rozmówca powinien wyrazić na to zgodę.

Rozmówca ma prawo żądać od nas autoryzacji tekstu!

Jeżeli nie jest to osoba publiczna, poprosimy o zgodę na publikację danych osobowych lub wizerunku.

Jeżeli chcemy napisać dobry artykuł najpierw go wymyślamy. Robimy plan tekstu, na podstawie zebranych materiałów. Kolejnym etapem jest opracowanie tekstu, wyselekcjonowanie najważniejszych informacji i ich ocena.

Ważne jest, by przekazać jak najwięcej informacji w jak najmniejszej objętości, zaczynając od najważniejszych.

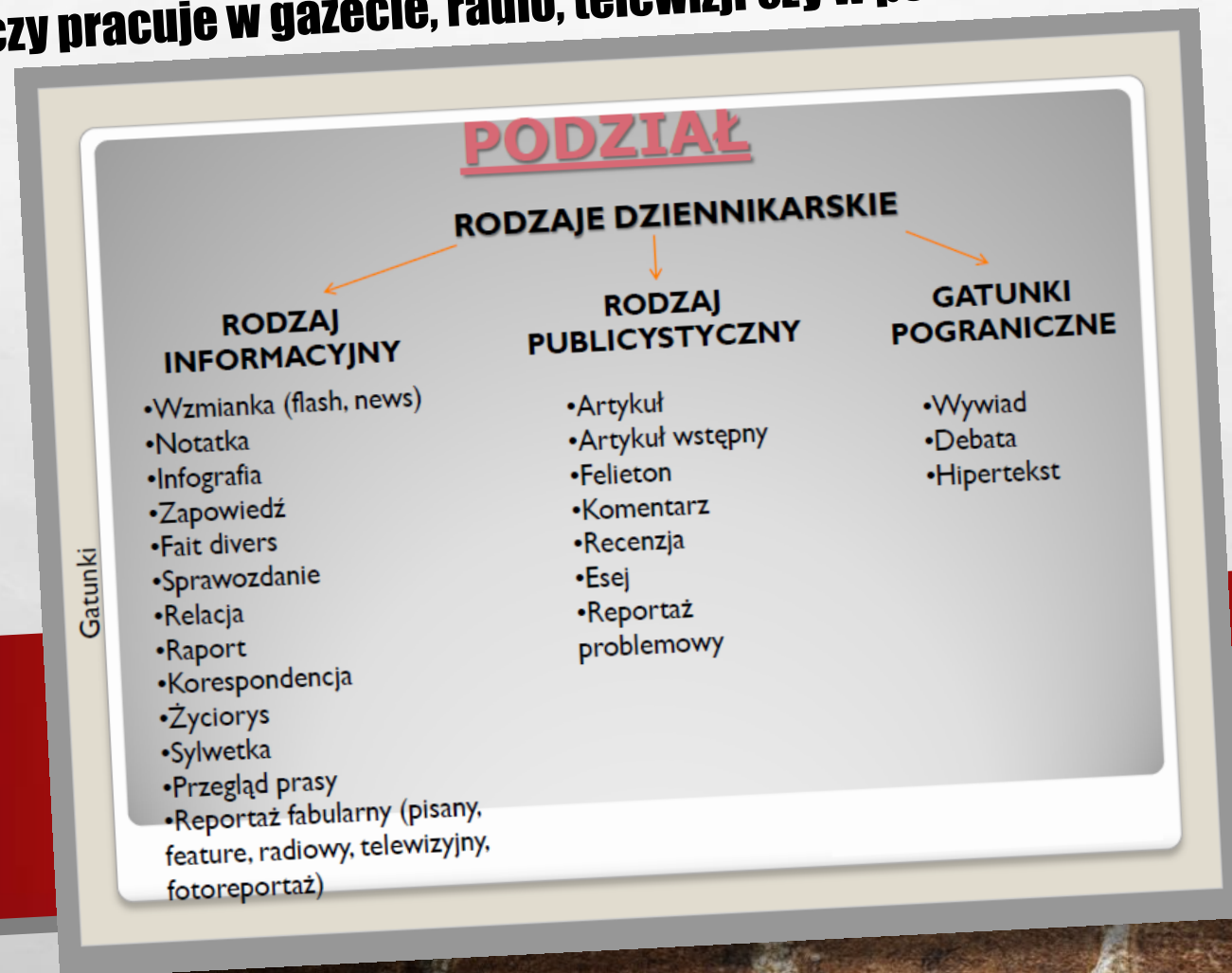
Zawsze – oddzielamy informację od własnego komentarza.

Pisząc pamiętamy nie tylko o tych, o których się pisze, ale przede wszystkim o odbiorcach.

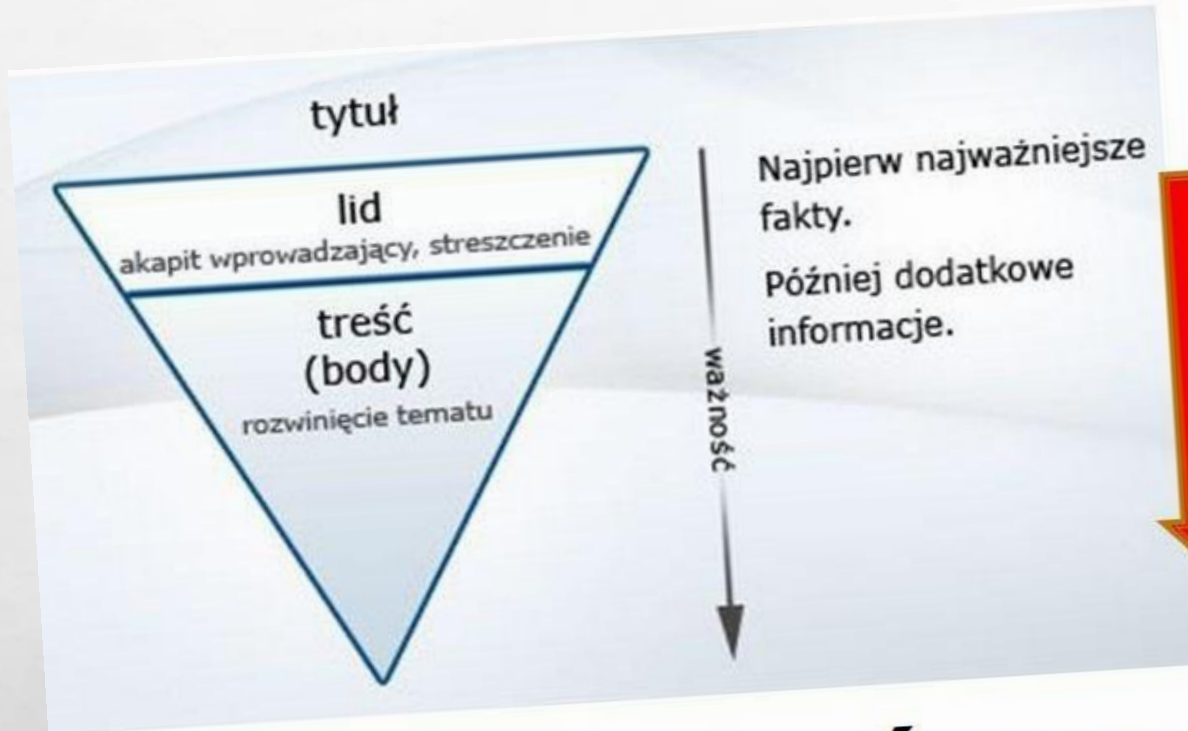
Przed oddaniem maszynopisu jeszcze raz dokładnie czytamy i sprawdzamy cały tekst.

W praktyce wykrystalizowały się cztery podstawowe gatunki: informacja, reportaż, komentarz i wywiad. Informacja prasowa stanowi 70 procent wszystkich materiałów dziennikarskich zamieszczanych na łamach prasy. Umiejętność pisania informacji jest w praktyce niezbędna każdemu dziennikarzowi, niezależnie od tego czy pracuje w gazecie, radio, telewizji czy w portalu internetowym!

**Informacja prasowa powinna być napisana językiem: prostym, jasnym, spójnym.
Pisząc informacje musimy odpowiedzieć na pytania:**

**Co?
Kto?
Gdzie?
Kiedy?
Jak
Dlaczego?
W jakim celu?
Z jakimi skutkami?**

Zasada odwróconej piramidy

Jak pisać informację prasową? Najważniejsze elementy to:

NOŚNY TYTUŁ

LEAD (zasygnalizowanie problemu)

ROZWINIĘCIE (kilka akapitów dotyczących problemu)

CYTATY- personalizacja (cytaty wprowadzają do informacji opinii przedstawicieli stron na temat poruszanego zagadnienia) oraz wypowiedzi uwiarygodniające materiał prasowy

Dobry styl:

- **tekst zwięzły, rzeczowy, klarowny**
- **jak najmniej przymiotników - opieraj zdania na rzeczownikach i czasownikach**
- **lepsza jest strona czynna od biernej**
- **neutralny porządek w zdaniu**
- **najbardziej trafia do odbiorców słownictwo proste i zrozumiałe**
- **pytania retoryczne i wielokropek są nie na miejscu**
- **w tekście unikamy negatywnie brzmiących sformułowań**
- **wszystkie fakty powinny być kilkukrotnie sprawdzone.**

Wymiernym efektem naszej pracy było opublikowanie tekstów na łamach gazetki GimPress2 oraz wydanie specjalnego numeru gazetki pod tytułem **MOJE MIASTO – MOJA MAŁA OJCZYZNA**

2017 CZERWIEC, NUMER 3

KWARTALNIK GIMNAZJUM SPECJALNEGO NR 2 W DĄBROWIE GÓRNICZEJ

GimPress2

W tym numerze:

ZE SZKOLNEJ ŁAWY

- newsy z życia szkoły

WYWIAD Z...

- Panią wicedyrektor Elżbietą Chycką

CZY WIESZ, ŻE...

- ciekawostki ze świata

PAŃ PORADA

- problemy gimnazjalistów

BARTOPIANNA

- humor dobry na wszystko!

NA CZASIE

- ciekawe książki i filmy

GO MÓWIĄ GWIAZDY?

sprawdź, co przyniosła wakacje?

2018 MAJ, NUMER 5, WYDANIE SPECJALNE
KWARTALNIK GIMNAZJUM SPECJALNEGO NR 2 W DĄBROWIE GÓRNICZEJ

GimPress2

MOJE MIASTO – MOJA OJCZYZNA

W tym numerze:

WYWIAD Z...

- mieszkańcy miasta

CZY WIESZ, ŻE...

- legendy Dąbrowy Górniczej

ZNAJ DĄBROWIACZY

- mieszkańcy

WIEROZŁO

- piosenka dla wszystkich

PRZYRODA I POŁOŻENIE

- atrakcje

CZY WIESZ, ŻE...

LEGENDA O KRÓLOWEJ JADWIE

Podczas pobytu Królowej Jadwigi w okolicy, tak ją zauszczyła kąpielnicą na wzgórzu. Bardzo dawno temu, w okresie ze postanowiła udać się do niej pieszo. Aby modły były bardziej głębokie, zdjęła z nóg swych pantofelki i udała się deptać: ścieżki gołymi stopami, na sam szczyt wzgórza.

Dotąd była kręta i wyboista, dotknięta usłana ostrym kamieniami. Stopy Królowej pod drodze kaleczyły się, a w miejscach gdzie upadły krople krwi, wyrastały fiołki.

LEGENDA O PUSTYNI BLEDOWSKIEJ

W czasie wojny Powstańczej, w okolicy Bledowa, w okolicy Bledowa, w okolicy Bledowa...

LEGENDA O KRÓLU KAZIMIERZU

Podczas jednego z objazdów znaków polonizacji na Jurze Krakowsko-Czestochowskiej, gdy zatrzymał się w znanym bednickim, Król Kazimierz miał powiedzieć:

"Tu są Dąbrowy, tu Sosnowy, tu My Będzin, a tam Czestochowa".

czarownicę, noszącą zawsze przy sobie śmierć-ziele, które kładzione pod poduszki umierających, sprawiło skrócenie ich męki. Były też z okolic Siemiera (Siemiera), Hunka (Grodzka) i Lekaczy (Lekcio), kilka razy do roku zbierały się w jednym miejscu, by zbierać określone ziele wyprawiać tam swe czarownice. Takim miejscem stały były również, według podań ludowych, dzisiejsze okolice Tuchaczewa.

LEGENDA O TUCZNEJ BABIE

Wokół jej zabudowań powstawały kolejne gospodarstwa, a wieś na jej cześć nazwana została Szućczą Tuchaczewem.

W okolicy Tuchaczewa, w jej pobliżu, w okolicy Tuchaczewa, w okolicy Tuchaczewa...

WYWIAD Z...

mieszkańcem mojego rodzinnego miasta

wysłano naszą rodzinę do potrzebował coś naprawić w Brzegu, miasta znajdującego się czolga, miał wtedy osiem lat i był obecnie w województwie opolskim, ze siebie dumny, że mógł pomóc. Gdy wyszłam za mąż, za Twojego tyła, ze potem mój pradziadek był dziadka, w roku 1971 na niego zły, ze pomógł postawiliśmy wyjechać z Brzegu komunistom.

Aby przeprowadzić wywiad mieszkańcom mojego rodzinnego miasteczka, w okolicy Katowice, były gospodarstwa, były gospodarstwa, były gospodarstwa...

Janek: Babciu, proszę przedstawić się naszym czytelnikom.

Przed Kaczką: Nazywam się Irene Kaczką.

J.: Kiedy i gdzie się urodziła?

I.K.: Urodziłam się 20 września 1948 roku, we wsi Powroźce pod Włocławem.

J.: To załóżmy trzy lata po zakończeniu wojny. Jak to się stało, że z tak daleka trafiłaś do Dąbrowy Górniczej?

I.K.: Przed wojną Powroźce należało do Polski, jednak w 1945 roku, w wyniku traktatu jałtańskiego, wieś przeszła pod dyktando do Związku Radzieckiego, w tym moją rodzinną wieś. W 1955 roku...

jeździć dziećmi i nie dziwnego, że w gospodarstwie rodzinnym, w gospodarstwie rodzinnym, w gospodarstwie rodzinnym...

J.: Czyli przyjęli Cię do pracy w Hucie Katowice?

I.K.: Nie, ale za to dostałam się do pracy na stanowisko sennicownika w Hucie Katowice.

J.: Mama opowiadała mi, że jest zakochana w wojny. Jak to się stało, że z tak daleka trafiłaś do Dąbrowy Górniczej?

I.K.: Przed wojną Powroźce należało do Polski, jednak w 1945 roku, w wyniku traktatu jałtańskiego, wieś przeszła pod dyktando do Związku Radzieckiego, w tym moją rodzinną wieś. W 1955 roku...

J.: Mama opowiadała mi, że jest zakochana w wojny. Jak to się stało, że z tak daleka trafiłaś do Dąbrowy Górniczej?

I.K.: Przed wojną Powroźce należało do Polski, jednak w 1945 roku, w wyniku traktatu jałtańskiego, wieś przeszła pod dyktando do Związku Radzieckiego, w tym moją rodzinną wieś. W 1955 roku...

ZNAJ DĄBROWIACZY

Sobiesław Zasada (ur. 27 stycznia 1930 w Dąbrowie Górniczej) – polski kierowca rajdowy, oszczepnik i biznesmen. Zakończył naukę w krakowskiej Akademii Handlowej.

Osiagnięcia:

- jako młody chłopak rzucał oszczepem (rekord życiowy 55,65 m w 1951).
- 3 złote medale mistrza Europy w rajdach 1966, 1967, 1971.
- 3 srebrne medale wicemistrza Europy w rajdach 1968, 1969, 1972.
- 11-krotny rajdowy mistrz Polski, zwycięzca 148 rajdów samochodowych.
- kierowca fabryczny Steyr Puch (3 lata), Porsche (5 lat), BMW (2 lata) i Mercedes-Benz (3 lata).
- autor wielu książek m.in. „Samochód. Rajd. Przygoda” i „Moje rajdy”, opisyjących jego rajdowe przygody oraz „Szybskość bezpieczna”.

W 1977 zakorzy w Krakowie działającą do dziś firmę polonijną „Alpha” produkującą głównie zabawki blyskawicze, obecnie zajmującą się również przetwórstwem tworzyw sztucznych.

W latach 1981-1986 był konsultantem w pionie rozwoju firmy Porsche AG. Od 1990 współpracuje z przedsiębiorstwem Mercedes-Benz (do 1996 był generalnym przedstawicielem koncernu w Polsce). Utworzył grupę kapitałową, która w latach 90. XX wieku przejęła kontrolę nad największymi polskimi producentami ciężarówek i autobusów i kontrolowała wówczas przedsiębiorstwa Autosan i Jelcz, w ramach spółki Polskie Autobusy.

Obecnie Sobiesław Zasada jest prezesem rady nadzorczej Grupy Zasada, jednej z większych grup kapitałowych w Polsce, która działa w branżach: motoryzacyjnej, developerskiej, produkcyjnej i lifestyle'owej.

Laureat Nagrody Kisieleja 1996. W 2009 Sobiesław Zasada otrzymał nagrodę Laur Magellana za całokształt działalności zawodowej.

W 2000 odznaczony przez Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą. Odznaczony również Krzyżem Zasługi i Orderem Odrodzenia Polski.

W 2000 odznaczony przez Prezydenta RP Aleksandra Kwaśniewskiego Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą. Odznaczony również Krzyżem Zasługi i Orderem Odrodzenia Polski.

2018 LUTY, NUMER 4

KWARTALNIK GIMNAZJUM SPECJALNEGO NR 2 W DĄBROWIE GÓRNICZEJ

GimPress2

W tym numerze:

ZE SZKOLNEJ ŁAWY

- newsy z życia szkoły

WYWIAD Z...

- dziennikarzem telewizyjnym

CZY WIESZ, ŻE...

- ciekawostki ze świata

PAŃ PORADA

- problemy gimnazjalistów

BARTOPIANNA

- humor dobry na wszystko!

NA CZASIE

- ciekawe książki i filmy

GO MÓWIĄ GWIAZDY?

sprawdź, co mówią gwiazdy?

Poprzez udział w projekcie:

- **poszerzyliśmy swoją wiedzę na temat środków masowego przekazu, takich jak prasa, Internet, radio, telewizja;**
- **zdobyliśmy umiejętność tworzenia tekstów i innych materiałów charakterystycznych dla wybranych mediów, zwłaszcza prasy i Internetu;**
- **poprzez aktywne uczestnictwo poznaliśmy etapy pracy nad gazetką szkolną;**
- **usprawniliśmy umiejętność korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych przy realizacji postawionych zadań;**
- **rozwinieliśmy umiejętność pracy zespołowej oraz umiejętności interpersonalne.**

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ!

GRUPA PROJEKTOWA: KLASA 2D

ANNA BARAŃSKA, KINGA KORDOŃSKA, KRYSZTIAN KOSMAŁA, JAN STOJEK

